

כב:

עין משפט
נר מצוה

ט'תדרה ואמרה מהורה אני מהו. פירוש מועיל אמתלה או לא אכל
 אין לפרש מקו אם צריכה אמתלה או לא מדקאמר אף בזה
 אם נחנה יו: **ואפילו** הכי לא עבר שמואל עובדא בפשיה. ר"ת
 ה"א ירושלמי שמואל בעל לאדוקין לאסמיה אחרה ליה טמאה אני
 ולמחר טמאה הויה לא אחר לא
 אמתול טמאה יומא דין טמורה אחרה
 ליה אמתול לא הוות דין מילא י"א ה"א
 שעתא אחא שאל לרב אחר ליה אם
 נחנה אמתלה לדכריה נחנה:

[illegible]

תוספות רי"ד

הא מביה מי' ומינן ואפיה
אזי ערין כלל תפיס' חתונתן
אש' חת' **באש' הוי'** אפי'
למאן דנעי' חתיה' אחא' משתי' חתיות'
הכא' לא' זעין' שמי' חתיות' דמאן'
דמשר' דפרק' ספק' אכל' (כיתומ' ד)
ז' (וש' טעמא' דמשר' חתיה' משתי'
חתיות' מאוס' דלפשר' לזרר' אקור'
פ' אפשר' לזרר' על' ידי' זקי' שיזיר'
חתיה' הנשאלת' אס' חזב' היא' אס'
שומן' היא' הכא' נמי' אפשר' לזרר' ע"י'
הומא' ולמאן' דמשר' מאוס' דנפשי'
חתיות' אחא' של' חזב' וחת' של' שומן'
אקבע' אקורא' ה"י' אקבע' אקורא'
סיפת' בחוקת' אש' איז' אר' נמי' לזו'
אש' חלוי' ממנ' אקבע' אלז' כלומר'
אקורא' אש' חלוי' **באש' שניית'**
אחד' בערה'. והא' דמנ' דפ' שמי'
דיבמות' (דף' כה' וס') הרגוהו' לא' יא'
אז' אשח' לא' ששמי' מעידין' כן' דנשום'
מקום' חז' שנים' חשודין' בדמוכה' לקמן'
דלפילו' למאן' דמינ' נגמלינן' אס' שנים'
מעידין' על' זה' ושנים' על' זה' נלמנין' וכן'
מוכח' ממי' פ"ב' דיבמות' (נ"א' ס') (דמנ'
פס' מילאה' ד"ז' ודלל' דפמי' יסאנה'
המנ' שהוא' ב"ד' חשודין' נגמרי' טעמא'
דנ"ד' הא' נחיר' לא' מלי' שגמ' טעמא'
דמנ' עדים' החתומים' על' שדה' מקח'
או' על' גט' אש' לא' חזו' חמשים' לזרר'
זה' היא' גופא' קאממען' על' לאסוקי' ממ"ד'
מיואן' דנשים' אלז' כלומר' שהרגו' ע"ס'
אנשים' בשנים' **נ'** הכי' *כתחלה' נמי'.

והוא דמנן בזהאש שטן וינאמט דך ארץ
בבת אחת ואפילו אס ניקם תלם ועולת
אזל לכמהלם לא מנשא ממוס דרב ארץ
מת וניקם וזל אומר לא מת לא לא
הרשען משמע דיוקת המיורם קודם
עולת בכל ענין בין בב"א בין בזה אחר
מכחש אזל לא מכחש עד אחד נאמן
שהמניע בו' אלא עולת מני לא וליק
משמע דעולת מני איירי בבת אחת וליק
שנראה לו דוקת להעמיד המנשא בבת
החס דמדאורייתא עד אחד מהימן בנסות
בזה אחר זה ואש"נ דיש חילוק בין דלא
משום דרב ארץ הכר מפך עקשות
אומר מת וניקם וזל עד אחד
בו' ומני וזל עולת לא קאמר לא
אס לא נשאל לא מנשא וזל נשאל תלם
כן ניקם תלם משום הכי פריך מדעולת
תלם מהמניע הרשען משמע מנשא
[תירווייה באשא א"א שסמיהר... מהס
וידעיס שיקל א"א כי אס על פיסס דל"כ מליס]

ומדמקשיון ממלחא דריה
ש"מ דהבי הל' שאין
התלמוד מקשה אלא מהל' פסוקה כך העמודו נמי בגיטין בריש פ' התקבל: ר"א אמר דאמרו עדים
עכשיו מה פ' היום מה עכשיו גירשה מיתה ליכא לברורו פ"י אם איתו שבט ב"ס או אכלו אי

האשה שנתארמלה פרק שני כתובות

אמתלה. משל ועטם למה אמרה תחלה מקודשת אני: אם נסתה אמתלה לדבריה נאמנת. הוֹלִיל ונתנה אמתלה נאמנת: אמרה טמאה אני. אמרה לעולם נדה אני: טהורה אני. לא הייתי נדה: לא עבד שמואל עובדא כנפשיא. פעם אחת אמרה לו אשמן כי ונתנה אמתלה תחלה לדבריה ופירש המנהג דהוּא

[illegible]

שני: מריווילן פאסט איז קאמפאני
 זיין עינדל פאסט איז יחיד: מיס
 איז ער מריווילן פאסט: אס איז
 איז ער יחידל לומר מן אלה הלכן אי
 לאו דבריו על שנת מירמחא ולא
 מינסא: גירושין יחידל מריווילן
 אס יחיד יחידל לא גירושין יחיד
 תאמר גירושין הלכן אי שרית לה
 קמחא להמחשא ולינסא על פי עדים
 הללו תפסא ולא מירמחא ליתק
 שפיר: עכשו מן. היום: לינסא
 לזכור. אס אמרו טבע בנימין או
 אכלו חרי אין אלו יחידל לזכר
 הדברים הלכן לכתחלה לא מינסא
 ואס ינסא לא תלך כרצנא ושכית
 לאחד מעדים: אחו גיטין. דשעתא
 פורמא לא מהימנא לומר אינס
 י: הרי זו לא תנסא. לזכר:
 מריווילן

ראה במיתה מ"ט מיתה אינה יכולה מבחשתו גרושין
 יצפה כולי האי והאמר רב המנוא ^יהאשה שאמרה
 ת הוקה אין אשה מעוזה פניה בפני בעלה הני מילי
 א מסייעי לה ^אבל היכא דאיכא עדים דקא מסייעי
 אסוי אמר כגון דאמרי עדים עכשו מת עכשו
 ולכרורה ^בגירושין איכא לכרורה דאמרינן לה אם
 י לן גיטך תנו רבנן שנים אומרים נתקדשה ושנים
 הרי זו לא תנשא ואם נשאת לא תצא שנים אומרים
 אם לא נתגרשה הרי זו לא תנשא ואם נשאת תצא
 מאי

אחד אומר לא מה הרי זו לא תנשא ליבא לאקשרי ועולא דהתא איירי
ד ואמר מה התיבוי והא"כ בזה אחר ואמר לא מה אם שגח לא תנא
יבא שיש חילוק בין צנא אחת בין צנא אחר או דקתני עד איחא אומר
תנא אלא התיבוי לינשא אפי"ם שגח ולא תנא אלא שיש מהמחירה
אמר שמהיבוי לא ו"ע בפ"י מי שקרא (פסוקי ד"א): דמשמע דאיירי
מאת ועד אחד אומר לא נשמחא היתא שותא ודייק בגמ' טעמא דהאי
ריבויא עד אחד נאמן דעולא הכי מני מנחיש ליה והאמר עולא כל מקום
שורה לר"י איש קרא דעולא לא קרא כלל צנא אחת כאן וזה אחר או
אמר וימיה איכא למימר דעולא לא מיירי אלא בזה אחר או אלא
בזה אחר זה ועד אומר ר"י דאפילו איירי לעולא בכל ענין הני מילי
זה אכל הכא גבי אשה דלא מיתקין אלא מדרבנן לא חשבי כשמי אלא
כה לא דקשיב כשמי אחר או אחר זו דרבנן כמו צנא אחת דלאורייתא:
אכל להביא ו"הם וזה דבן בנאשה שלמי (בבבא דף ק"ז: ושם) עד אחד
בגמרא טעמא דניסת הא לא ניסת לא תנשא והאמר עולא כל מקום
דלא תנשא תנאש דרב אפי' ואומר ר"י דהתא דייק טעמא דניסת הא
שגחא ואחר כך בזה העד לא תנא הא בזה העד קודם שגחא ואחר
התנא עד אחד אומר מה והתיבוי לינשא ונא אחר ואמר לא מה לא
לא תנשא ולא תנא מהמחירה הראשון לענין דאם נישאת לא תנא:
זה אלא איש ומי תנא דאין דבר ששעריה פתח משום דהא לינא למימר בזה היינו
בעי שגח וי"ל דאין זה מינו דשגח רוחא להעיד דלא לפסולא מן ההכונה. (ס"ו):

שגורשה זה כמה ימים לא תצא כרכנן וליחא לר' מנחם כר"י לא במיתה ולא דהוא בתרא: ת"ר ב' אומרים נתקדשה וב' אומרים לא נתקדשה ה"ז

[illegible]

גורה אור השלם

הסר ממך עקשות פה
לחות שפתים הרחק
מך: משלי ד כד

מוסף רש"י

[illegible]

מוספות רי"ד (המשך)

ין אנו יבילים לבר
 זכרים הלכן ללחמה
 מן תשג מיד צריכה
 המהן שלש דרסן
 נשאת אל תצא רשין
 שושנת לתחז מעירה.
 ורשין לתחז בלורינו
 אמר לו אל יאמך דכר
 ואת אחר גיטן פי' ולא
 שגשג מיד דרש צריכה
 המהן ג' תרשים אל
 ששנת המהני ג' תרשים
 שנת ואפי' כיון שדרים
 גיור עשמיני נרש
 המינין אל יא יאית
 דאמת הוה לך איתא
 אטא דבשעתא פורתא לא
 המאן למיכר אריס
 י' א' וסמך סמיה
 ימי דאמרו אל תישך
 זכרין זכרין והלכך תצא
 וקאן כסאמור עשמי
 ורשין מומחא מלחא
 ששנת אכל א' מערים